

Bryssel 20.3.2013
COM(2013) 165 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

**Kohti tiivistä ja aitoa talous- ja rahaliittoa
Lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönotto**

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kohti tiivistä ja aitoa talous- ja rahaliittoa Lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönotto

1. JOHDANTO

Tausta

Komission 28. marraskuuta 2012 hyväksymässä hahmotelmassa¹ tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi ehdotetaan lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteitä, joilla tiivistetään yhteistyötä ja yhdentymistä rahoitusjärjestelmän, finanssipolitiikan, talouden ja politiikan aloilla. Lyhyellä aikavälillä toteutettavia toimia, joilla saatetaan valmiiksi talouspolitiikan koordinoinnin yleinen ohjauskehys ja erityisesti yhteisen rahan ohjauskehys, ovat ns. sopimusjärjestelyt, jotka yhdistetään kilpailukykyä ja kasvua edistävien kansallisten rakenneuudistusten solidaarisuusmekanismiin. Rakenneuudistusten toteuttamatta jättämisellä olisi heijastusvaikutuksia muihin jäsenvaltioihin, mutta niiden toteuttamisesta joutuisi vastaamaan erityisen vaikeassa tilanteessa oleva jäsenvaltio. Tavoitteena on auttaa jäsenvaltioita, joiden kohtaamat ongelmat voivat vaikuttaa koko euroalueeseen, toteuttamaan tarvittavat uudistukset käyttämällä lähentymis- ja kilpailukykyvälinettä, jossa sopimusjärjestely yhdistetään rahoitustukimekanismiin, aiemmin kuin mitä ne pystyisivät toteuttamaan omin voimin. Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2012 talous- ja rahaliiton loppuun saattamiseksi etenemissuunnitelman, joka perustuu komission hahmotelmaan sekä kolmen puheenjohtajan ja yhden pääjohtajan kertomukseen todellisesta talous- ja rahaliitosta². Kesäkuussa 2013 järjestettävään Eurooppa-neuvoston kokoukseen saakka työtä jatketaan seuraavilla aloilla: kansallisten uudistusten koordinointi, EMUn sosiaalinen ulottuvuus sosiaalinen vuoropuhelu mukaan luettuna, keskinäisesti sovittujen sopimusten toteutettavuus ja toteutustavat sekä solidaarisuusmekanismi.³ Kolmen puheenjohtajan ja yhden pääjohtajan joulukuussa 2012 antamassa kertomuksessa sopimusjärjestelyjä ja solidaarisuusmekanismin rahoitusta käsitellään myös erikseen.

Komission ehdotus

Komission ehdottamaan lähentymis- ja kilpailukykyvälineeseen sisältyvät sekä keskinäisesti sovitut sopimukset että solidaarisuusmekanismi. Näiden kahden pilarin vuorovaikutuksella voitaisiin luoda solidaarisuutta myöntämällä rahoitustukea, jolla lisätään taloudellista vastuuta ja julkisen talouden kurinalaisuutta. Kaikki tämä määritettäisiin selkein ehdoin sopimusjärjestelyissä. Lähentymis- ja kilpailukykyväline perustuu erityisesti kahteen pilariin:

- sopimusjärjestelyt, joissa määritetään keskeiset toimenpiteet, jotka jäsenvaltio sitoutuu toteuttamaan sovitussa määräajassa. Nämä toimenpiteet suunnitellaan niin, että talouspolitiikan EU-ohjausjaksoon kuuluvat sovitut maakohtaiset suositukset voidaan

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0777:REV1:FI:HTML>

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/fi/ec/134209.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/fi/ec/134366.pdf (12 kohta).

toteuttaa. Erityisesti on toteutettava makrotalouden epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvät toimet;

- rahoitustuki sopimusjärjestelyyn kuuluvien uudistusten toteuttamista varten.

Tässä tiedonannossa esitetään vaihtoehtoja ja kysymyksiä, joihin halutaan intressiryhmiltä kommentteja seuraavissa asioissa: lähentymis- ja kilpailukykyvälineen soveltamisala, tukikelpoiset jäsenvaltiot, välineen rahoitustapa sekä välineen soveltuvuus euroalueen ja koko EU:n talouden ohjausjärjestelmään. Tiedonannossa pyritään käsittelemään näitä asioita osana keskustelua, jota keskeiset intressiryhmät, erityisesti Euroopan parlamentti, jäsenvaltiot ja kansalliset parlamentit, parhaillaan käyvät talous- ja rahaliiton loppuun saattamisen seuraavista askelista.

2. LÄHENTYMIS- JA KILPAILUKYKYVÄLINE: SOPIMUSJÄRJESTELYT JA RAHOITUSTUKI

2.1. Lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönoton perustelut

Euroa käyttävien jäsenvaltioiden keskinäisten riippuvuussuhteiden vuoksi niille on tärkeää, että kaikki noudattavat moitteetonta finanssi- ja talouspolitiikkaa. Kriisi on osoittanut, että tarvittavien uudistusten puuttuminen tai puutteelliset toimet yhdessä jäsenvaltiossa voivat vaikuttaa negatiivisesti muihin jäsenvaltioihin. Osana euroalueen ja koko EU:n uutta talouden ohjausjärjestelmää on varmistettava, että joidenkin kansantalouksien keskeisiin heikkouksiin kohdistuvat rakenneuudistukset toteutetaan, ja aiemmin kuin mihin on viime aikoina totuttu. Komission näkemyksen mukaan lähentymis- ja kilpailukykyvälineellä vastataan euroalueen jäsenyydestä johtuviin erityistarpeisiin. Euroalueen sisäisten sidosten vuoksi on toteutettava oikea-aikaisia kohdennettuja uudistuksia. Tämän vuoksi tarvitaan uusi väline, jolla tuetaan ja edistetään uudistuksia, joilla voi olla positiivisia vaikutuksia muissakin kuin vaikeuksissa olevassa jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden päämäärätietoisesti toteuttamat koordinoitut rakenneuudistukset, joissa otetaan huomioon vaikutus euroalueeseen, voivat auttaa kaikkia muitakin jäsenvaltioita edistämällä kestävästä kasvusta, työllisyydestä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Hyvä sopeutumiskyky ja kilpailukyky suojaisivat kaikkia jäsenvaltioita paremmin talouden laskukausien vaikutuksilta ja auttaisivat niitä välttämään haitalliselta makrotalouden epätasapainolta ja siihen liittyviltä taloudellisilta ja sosiaalisilta kustannuksilta.

EU:n nykyiseen talouden valvontakehykseen sisältyy jo kannustimia uudistusten toteuttamiseksi. Näitä ovat esimerkiksi jäsenvaltioille asetettavat yhteiset tavoitteet, säännöllinen poliittinen ohjaus ja valvonta, vertaispainostuksen ja parhaiden käytänteiden vaihtamisen käyttö pyrittäessä luomaan lähentymistä ja kilpailukykyä edistävä toimintaympäristö sekä suuremmat toimet, kuten seuraamusten ja makrotaloudellisten ehtojen asettaminen.

Komissio selittää hahmotelmassaan, miksi voimassa olevaa kehystä olisi laajennettava sisällyttämällä siihen erillinen väline edistämään jäsenvaltioiden tiettyjen keskeisten uudistusten toteuttamista tarjoamalla rahoitusapua rinnakkaistoimille, joilla ratkaistaan näiden uudistusten toteuttamiseen mahdollisesti liittyvät sosiaaliset ja poliittiset ongelmat. Kyseiset uudistukset ovat ensisijaisesti ne toteuttavan jäsenvaltion edun mukaisia, mutta ne hyödyttävät myös muuta euroaluetta ja koko EU:ta. Paremmin vaikeuksia kestävät jäsenvaltiot edistävät myös kumppaniensa hyvinvointia. Tarvittavien uudistusten lykkääminen lyhyen aikavälin kotimaisten ongelmien vuoksi voi puolestaan aiheuttaa negatiivisia heijastusvaikutuksia muille kumppaneille. Tarkasti määritellyille uudistuksille myönnettävä rahoitustuki olisi

erityisen tärkeää silloin, kun talouden epätasapaino jatkuu, vaikka asianomainen jäsenvaltio on noudattanut kaikkia sille aiemmin annettuja maakohtaisia suosituksia.

Lähentymis- ja kilpailukykyvälineen rakenteeseen olisi sisällytettävä suojatoimenpiteet estämään moraalikato, joka voi syntyä käsityksestä, että myöhästyneistä uudistuksista palkitaan. Tällöin uudistuksia voitaisiin lykätä, kunnes ne ovat tukikelpoisia, tai kannustimia kenties tarjottaisiin uudistuksille, jotka toteutettaisiin joka tapauksessa ilman tukeakin. Tällä uudella rahoitustukivälineellä pitäisi tukea ainoastaan merkittäviä uudistuksia, joilla on potentiaalisia vaikutuksia myös muihin jäsenvaltioihin, euroalueeseen ja koko EU:hun. Näillä edellytyksillä uudella välineellä voitaisiin auttaa toteuttamaan uudistuksia, joita ei toteutettaisi tavanomaisissa olosuhteissa tai joita ei voitaisi toteuttaa tietyinä ajanjaksona jäsenvaltiolle aiheutuvien kustannusten vuoksi, taikka jotka jouduttaisiin muuten toteuttamaan myöhemmin jäsenvaltiota, euroaluetta ja koko EU:ta rasittavilla suuremmilla kustannuksilla.

2.2. Sopimusjärjestelyt

Kattavuus: jäsenvaltioiden osallistumisvaihtoehdot

Komission mukaan lähentymis- ja kilpailukykyvälineeseen sisältyvä sopimusjärjestely perustuisi EU:n nykyiseen valvontakehykseen. Se yhdistäisi talouspolitiikan EU-ohjausjakson aikana annettaviin maakohtaisiin suosituksiin perustuvan poliittisen ohjauksen ja rakenneuudistusten toteuttamista koskevan kansallisen prosessin.

Keskeinen ratkaistava kysymys on lähentymis- ja kilpailukykyvälineeseen osallistuvien jäsenvaltioiden valinta. Mahdollisia vaihtoehtoja ovat muun muassa seuraavat:

- Kaikki euroalueen jäsenvaltiot (pois lukien ne, joilla on makrotalouden sopeutusohjelma⁴).
- Myös euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden pitäisi pystyä osallistumaan sopimusjärjestelyyn. Tämä koskee erityisesti jäsenvaltioita, jotka valmistautuvat euroon liittymiseen, ja ottaen erityisesti huomioon valmistautumisvaiheen vaatimukset.

Toisena keskeisenä kysymyksenä on määritettävä edellytykset, joiden mukaisesti lähentymis- ja kilpailukykyväline otetaan käyttöön. Mahdollisia vaihtoehtoehtoja ovat muun muassa seuraavat:

- Lähentymis- ja kilpailukykyväline on kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden käytettävissä.
- Lähentymis- ja kilpailukykyvälinettä käytetään, kun osallistuvaan jäsenvaltioon sovelletaan makrotalouden epätasapainoa koskevaa menettelyä. Pitäisikö osallistumisen olla vapaaehtoista vai pakollista?
- Lähentymis- ja kilpailukykyväline otetaan käyttöön komission osallistuvalla jäsenvaltiolla esittämästä kutsusta.

⁴ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouspolitiikan ja finanssipolitiikan valvonnan vahvistamisesta - <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0819:FIN:fi:PDF>

Mitkä uudistukset uuden välineen pitäisi kattaa?

Kattavuudesta riippuen uusi väline voidaan toteuttaa useilla tavoilla. Esimerkkeinä voidaan mainita seuraavat:

- Vapaaehtoisessa osallistumisessa jäsenvaltiot voisivat asianomaisten maakohtaisten suositusten⁵ pohjalta esittää suunnitelman konkreettisista uudistuksista, joilla on selkeät määräajat. Tämä muodostaisi sopimusjärjestelyn ytimen.
- Jos uutta välinettä sovelletaan euroalueen jäsenvaltioihin osana makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn ennaltaehkäisevää osiota, ehdotettuihin uudistuksiin pitäisi sisällyttää makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn mukaisesti annetut suositukset. Niihin pitäisi erityisesti sisällyttää toimenpiteet, joilla edistetään kilpailukykyä ja rahoitusvakautta ja parannetaan työ-, hyödyke- ja palvelumarkkinoiden toimintaa eli koko talouden sopeutumiskykyä.
- Päällekkäisten valvontavälineiden välttämiseksi sopimusjärjestely korvattaisiin (pakollisella) korjaussuunnitelmalla niiden euroalueen jäsenvaltioiden osalta, joihin sovelletaan liiallista epätasapainoa koskevaa menettelyä. Tässä tapauksessa lähentymis- ja kilpailukykyväline nopeuttaisi julkisen talouden epätasapainon korjaamista. Korjaussuunnitelman toteuttamisessa ja sen jälkeisessä täytäntöönpanon seurannassa sovelletaan makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 1176/2011 määritettyä menettelyä.

Kysymyksiä kuulemista varten:

- Mihin jäsenvaltioihin lähentymis- ja kilpailukykyvälinettä pitäisi soveltaa?
- Missä vaiheessa lähentymis- ja kilpailukykyväline pitäisi ottaa käyttöön?
- Minkä tyyppisiä uudistuksia lähentymis- ja kilpailukykyvälineellä pitäisi tukea? Pitäisikö tukea myöntää ainoastaan riittävän suurille tai tärkeille uudistuksille? Oletteko samaa mieltä edellä esitetystä jaottelusta? Perustelkaa kantanne.
- Voidaanko välineestä tukea saavat uudistukset mielestänne määritellä muulla tavalla sen soveltamisalaan kuuluvien jäsenvaltioiden tilanteen perusteella?

Menettely

Komissio arvioi jäsenvaltion uudistussuunnitelmat voimassa olevien seuranta- ja valvontajärjestelmien mukaisesti. Kyseinen arviointi keskittyy erityisesti ehdotettujen toimenpiteiden asianmukaisuuteen, täydentäviin uudistustoimiin ja siihen, missä määrin niillä korjataan talouden heikkouksia, jotka on todettu asianomaisissa maakohtaisissa suosituksissa. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota myös muihin jäsenvaltioihin kohdistuviin potentiaalsiin heijastusvaikutuksiin sekä täytäntöönpanon toteutettavuuteen, ottaen huomioon myös ehdotetut määräajat. Odotettujen vaikutusten arviointiin sisällytetään tarvittaessa toimenpiteiden vaikutukset julkisen talouden kestävyyteen ja niiden sosiaaliset vaikutukset.

Komissio neuvottelee arviointinsa jälkeen suunnitelman yksityiskohdista ehdotuksen tehneen jäsenvaltion kanssa ennen kuin se tekee neuvostolle muodollisen ehdotuksen sopimusjärjestelyn hyväksymisestä. Tuen piiriin kuuluvat uudistukset riippuisivat ehdotuksen

⁵ Neuvosto hyväksyy suositukset osana talouspolitiikan EU-ohjausjaksoa.

tehneen jäsenvaltion erityistilanteesta. Joissakin tapauksissa uudistusten kesto voisi olla lyhyt, ja joskus lopullinen täytäntöönpano voisi kestää useita vuosia.

Neuvosto hyväksyy ehdotetut toimet ja aikataulun, ja se voi tehdä niihin muutoksia. Jos ehdotuksen tehnyt jäsenvaltio ja komissio eivät pääse sopimukseen tai neuvosto ei hyväksy järjestelyä, sopimusjärjestelyä ei tehdä eikä rahoitustukea myönnetä.

Komissio seuraa järjestelyn täytäntöönpanoa vuosittain talouspolitiikan EU-ohjausjakson aikana, ja jäsenvaltiot raportoivat edistymisestään kansallisissa uudistusohjelmissa. Komissio arvioi uudistusten toteutuksen etenemistä ja sovittujen uudistussuunnitelmien riittävyyttä suhteessa taloustilanteen kehittymiseen ja jäsenvaltion haasteisiin. Sekä komissio että jäsenvaltio voivat tarvittaessa ehdottaa sopimusjärjestelyyn muutoksia, jolloin tarvitaan uusi neuvotteluprosessi.

Koska sopimusjärjestelyihin kuuluvat toimenpiteet todennäköisesti sisältävät keskeisiä talousuudistussuunnitelmia ennakoon toteutettavan koordinoituprosessin vuoksi, käytettyjen kahden välineen pitäisi olla tiiviissä yhteydessä toisiinsa. Tämän vuoksi komissio käynnistää samanaikaisesti kuulemiskierroksen merkittävien talouspoliittisten uudistusten ennakkokoordinoinnista.

Kysymyksiä kuulemista varten:

- Pitäisikö komission neuvotella ehdotetuista sopimusjärjestelyistä asianomaisen jäsenvaltion kanssa?
- Pitäisikö neuvoston tehdä päätös sopimusjärjestelyistä?
- Pitäisikö sekä komissiolla että asianomaisella jäsenvaltiolla olla oikeus ehdottaa muutoksia sovittuihin sopimusjärjestelyihin ja millä edellytyksillä?
- Pitäisikö sopimusjärjestelyistä raportoida vuosittain osana talouspolitiikan EU-ohjausjaksoa?

2.3. Demokraattinen legitimeetti ja vastuuvollisuus

Yksi lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönoton päätavoite on tukea jäsenvaltioita, kun ne yrittävät joskus vaikeissa olosuhteissa toteuttaa merkittäviä uudistuksia, joilla poistetaan maakohtaisissa suosituksissa todettuja heikkouksia. EU:n tiiviimpi osallistuminen uudistusprosessiin edellyttäisi myös kansallisten parlamenttien ja muiden kansallisten intressiryhmien oikein ajoitettua ja aktiivista osallistumista.

Jäsenvaltioiden olisi varmistettava kansallisen tason sitoutuminen sopimusjärjestelyjen täytäntöönpanoon ottamalla oman maan parlamentti mukaan työhön, mieluiten ennen konkreettisten uudistussuunnitelmien esittämistä. Kansallisen parlamentin olisi joka tapauksessa osallistuttava prosessiin ennen kuin neuvosto hyväksyy sopimusjärjestelyt. Uudistusten sisällöstä riippuen työmarkkinaosapuolet ja muut kansalliset intressiryhmät voisivat myös tarvittaessa osallistua niiden suunnitteluun. Komission edustajat voisivat tarvittaessa osallistua välineen soveltamisesta kansallisten parlamenttien kanssa käytävään vuoropuheluun.

Myös Euroopan parlamentin pitäisi osallistua prosessiin täysipainoisesti, jotta demokraattinen legitimeetti ja vastuuvollisuus voidaan varmistaa EU:n tasolla. Koska lähentymis- ja kilpailukykyvälineen soveltamisalaan todennäköisesti kuuluvat uudistustoimet ovat tärkeitä koko talous- ja rahaliiton toiminnan kannalta, komission edustajat ovat aina tarvittaessa

käytettävissä Euroopan parlamentin kanssa käytävää vuoropuhelua varten. Prosessiin voidaan myös sisällyttää järjestelyt neuvoston ja jäsenvaltioiden kanssa käytävälle vuoropuhelulle.

Kysymyksiä kuulemista varten:

- Miten kansallisten parlamenttien pitäisi osallistua sopimusjärjestelyjä koskevaan päätöksentekoon?
- Miten muita kansallisia intressiryhmiä olisi kuultava? Mitkä nämä intressiryhmät ovat ja missä vaiheessa prosessia niitä olisi kuultava?
- Miten komission edustajien olisi osallistuttava vuoropuheluun, jota sopimusjärjestelyistä käydään kansallisten parlamenttien kanssa?
- Miten neuvoston ja asianomaisten jäsenvaltioiden edustajien pitäisi osallistua vuoropuheluun, jota sopimusjärjestelyistä käydään Euroopan parlamentin kanssa? Missä vaiheessa prosessia tämä pitäisi toteuttaa?

3. UUDISTUSTEN TOTEUTTAMISTA EDISTÄVÄ RAHOITUSTUKI

Komission hahmotelmassa tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi todetaan, että rahoitustukea tarvitaan rakenneuudistusten tukemiseksi. Yksi vaihtoehto on, että kaikki osallistuvat jäsenvaltiot rahoittavat rahoitustukimekanismia. Komissio harkitsee eri vaihtoehtoja sille, missä määrin jäsenvaltiot velvoitetaan rahoittamaan uutta mekanismia. Rahoitusosuuden maksaminen voisi esimerkiksi olla pakollista kaikille osallistuville jäsenvaltioille tai kaikille euroalueen jäsenvaltioille riippumatta siitä, käyttävätkö ne uudesta välineestä saatavaa rahoitusta. Valitusta vaihtoehdosta riippumatta mekanismi voisi joko perustua määrättyihin rahoitusosuuksiin (esimerkiksi BKTL-kertoimen perusteella) tai mekanismille osoitettujen uusien rahoitusresurssien tuottoihin. Komissio katsoo, että mekanismi olisi sisällytettävä EU:n talousarvioon ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Tämä tarkoittaa, että kyseisiä varoja ei sisällytettäisi monivuotisesta rahoituskehiksestä annetussa asetuksessa säädettyihin enimmäismääriin. Tämän mekanismin rakenne esitetään uudessa säädöksessä, jossa määritetään potentiaaliset tuensaajat (esimerkiksi ainoastaan rahoitusosuuden maksavat jäsenvaltiot) ja valtuutetaan maksamaan mekanismista aiheutuvat menot. Komission näkemyksen mukaan mekanismin varoille on asetettava enimmäismäärä alusta alkaen. Mekanismia voidaan kasvattaa ajan mittaan, jos saadut kokemukset osoittavat sen olevan toimiva ja kustannustehokas tapa edistää uudistuksia. Kun mekanismin käyttöönotosta on päätetty, on määritettävä sen toiminnan yksityiskohdat. Yksi komission harkitsema vaihtoehto on kertasuorituksen maksaminen ja varojen jakaminen yksittäisille sopimusjärjestelyille, esimerkiksi finanssipoliittisena tukena. Asiaan liittyvien varojen määritelmä ja käyttö sekä niiden maksaminen riippuisivat sopimusjärjestelyssä määritellyistä tiukoista ehdoista. Ehdollisuus liittyisi sovittujen uudistusten toteuttamiseen, mutta ei erikseen määritettyjen taloudellisten tulosten saavuttamiseen. Rahoitustuki vahvistaisi myös EMUn sosiaalista ulottuvuutta. Jäsenvaltioiden rahoitusosuuksilla voitaisiin esimerkiksi tukea ammattikoulutusjärjestelmän ajanmukaistamista tai aktiivisen työmarkkinapolitiikan tehostamista, mutta niitä ei voitaisi suoraan yhdistää uuden työpaikan löytäneiden ihmisten lukumäärälle asetettuun tavoitteeseen.

Uuden rahoitusvälineen olisi oltava johdonmukainen, yhtenäinen ja sen pitäisi täydentää nykyisiä välineitä, kuten rakennerahastoja ja erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa. Tällaisia toimenpiteitä täydentävä uusi rahoitusmekanismi tuottaisi lisäarvoa tarjoamalla kohdennettua, määräämäänsä ja nopeaa tukea. Tämä on keskeisen tärkeää niiden makrotaloudellisten ehtojen osalta, jotka sisältyvät rakennerahastoihin ohjelmakaudella 2014–2020.

Potentiaalisten vaikutusten maksimoimiseksi komissio harkitsee ehdottavansa, että rahoitustuki sidotaan etukäteen samalla kun sopimusjärjestely hyväksytään ja maksetaan säännöllisinä erinä tai muuten uudistusten aikataulun mukaisesti jaksoitettuna. Rahoitustuen ehtona on sopimusjärjestelyssä määritettyjen uudistusten täysimääräinen ja aikataulun mukainen toteuttaminen. Komissio voi antaa jäsenvaltiolle varoituksia, jos se ei täytä sopimuksen ehtoja, ja vaatia korjaamaan tilanteen mahdollisesti uudessa määräajassa. Jos näin ei tapahdu, rahoitustuki voidaan peruuttaa. Komissio raportoi sopimusjärjestelyjen ehtojen noudattamatta jättämisestä vuotuisessa arviossaan. Rikkomusten vakavuudesta riippuen maksut voidaan keskeyttää. Vastaavia seuraamuksia voidaan määrätä myös silloin, kun aiemmin toteutetut uudistukset peruutetaan tai sovittujen uudistusten vaikutukset kumotaan muilla toimilla.

Kysymyksiä kuulemista varten:

- Pitäisikö lähentymis- ja kilpailukykyvälineeseen sisällyttää uusi rahoitusväline?
- Oletteko sitä mieltä, että lähentymis- ja kilpailukykyvälineen pitäisi sisältyä EU:n talousarvioon, mutta siihen ei pitäisi soveltaa monivuotisen rahoituskehiksen enimmäismääriä (kuten edellä esitetään)? Jos olette eri mieltä, mitä ehdotatte?
- Pitäisikö rahoitusmekanismi rahoittaa jäsenvaltioiden suorilla maksuosuuksilla? Pitäisikö kaikki euroalueen jäsenvaltiot velvoittaa osallistumaan välineen rahoitukseen?
- Pitäisikö mekanismin rahoittamista varten varata erilliset rahoitusresurssit? Onko teillä muita ehdotuksia?
- Pitäisikö rahoitusvälineestä tukea ainoastaan niitä jäsenvaltioita, jotka osallistuvat sen rahoittamiseen?
- Pitäisikö sovittujen uudistusten laiminlyönnin johtaa maksujen keskeyttämiseen?

4. SEURAAVAT TOIMET

Komissio antaa vuoden 2013 aikana asiaa koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa käytävien jatkoneuvottelujen perusteella.